

ବାରେବେଳର ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ କହୁ ବା ଗୋଟିଏ ଗୀତ ଶିଖାଥ ପାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏକୁ ଦର୍ଶାଇ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ, ଆଲୋକ ନିଜକୁ ପ୍ରକଟ କରେ । ସକାଳେ ଯେବେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହୁଏ, ତୁମେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପରେ, ଯାରୁ
ହେଲେ ସେହି ଐଶ୍ୱରିକ ଆଲୋକ ପାହା ନିଜକୁ ଓ ପରମପିତା ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରକଟ କରେ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ, ଯେବେ ତୁମେ ଆଲୋକ ଆଡ଼ିରୁ ବୁଲିଯାଆ, ତୁମେ ନିଜ ଛାୟାର ଅନ୍ତକାରରେ ଗମନ କର । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପରେ, ଯେବେ
ତୁମେ ଐଶ୍ୱରିକ ଆଲୋକ ଯାରୁଙ୍କ ଆଡ଼ିକୁ ବୁଲିଯାଆ, ତୁମେ ଅନ୍ତକାରକୁ ତ୍ୟାଗ କର ଓ ତୁମ ଖରାପ ଜିନିଷ ସବୁକୁ ପଛରେ ଛାଡ଼ି ଆସ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ, ଆଲୋକ ଅନ୍ତକାର ଅପେକ୍ଷା ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ଆଲୋକ ଅନ୍ତକାରକୁ ପଛକୁ ଘୂଞ୍ଚାଇ ଦିଏ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପରେ, ଯାରୁ ଅନ୍ତକାର
ଅପେକ୍ଷା ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ଯାରୁଙ୍କ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ କ୍ଷମତା ରହିଛି: ରୋଗ, ପ୍ରାକୃତି, ତୁମେ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ଖରାପ କାମ, ଦାନବ, ଇତିହାସ, ତାଙ୍କ ନିଜ
ଭାଗ୍ୟ, ଖଳ, ମୃତ୍ୟୁ, ପରକାଳ, ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଉପରେ ।

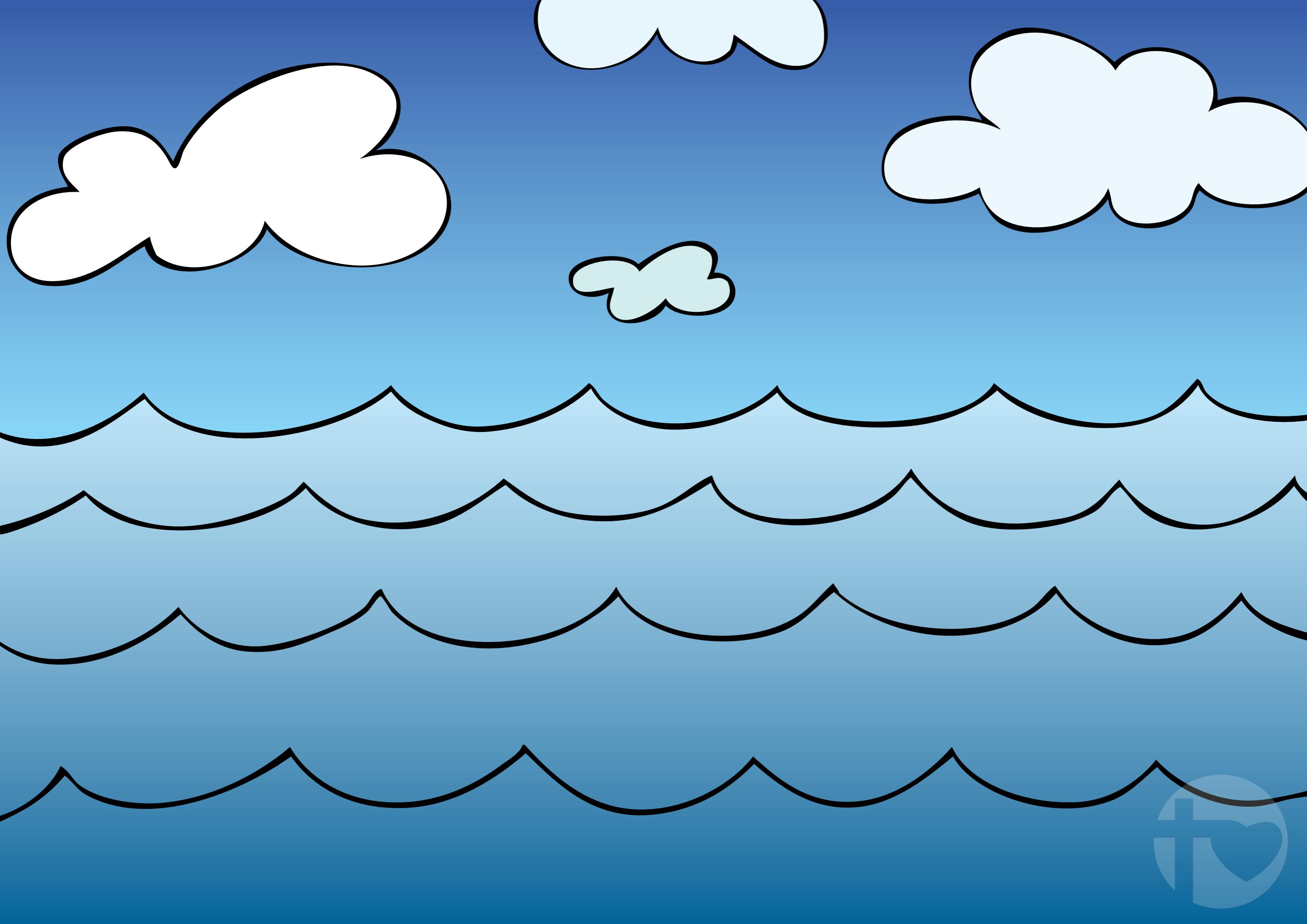

ବାଇବେଳର ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ କହୁ ବା ଗୋଟିଏ ଗୀତ ଶିଖାଥ ପାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏକୁ ଦର୍ଶାଏ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ, ଜୀବନ ପାଇଁ ଜଳ ଅପରିହାର୍ୟ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପରେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାହିଁ ଜୀବନ୍ତ ଜଳ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନ ପାଇଁ ଅପରିହାର୍ୟ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ, ପାଣି ଉପର ଆଡ଼ୁ ତଳ ଆଡ଼େ, ଆକାଶରୁ ତଳକୁ, ପର୍ବତ ଉପରୁ ନଦୀ, ପୋଖରୀ ବା ଖାଲ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପରେ, ଜୟନ୍ତିରଙ୍କେ ସିଂହାସନରୁ ଓ ପୀରୁଣ୍ଣୀଷ୍ଠଙ୍କେ ମାଧ୍ୟମରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ଜୀବନ୍ତ ଜଳ, ସ୍ଵର୍ଗରୁ ସାଧାସଳଖ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କେ ଉପରେ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ, ପାଣି ପ୍ରବାହିତ ହେବା ସମୟରେ ଏହା ଶକ୍ତି ଉପରୁ କରିପାରେ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପରେ, ଯେବେ ଆମେ ଜୟନ୍ତିରଙ୍କେ ଅଭିପ୍ରାୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବାହିତ ହେବାକୁ ଦେଉ, ଆମେ ଜୟନ୍ତିରଙ୍କେ ପାଇଁ ଜୀବନ ପାପନ କରିବାର କମତା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁ ।

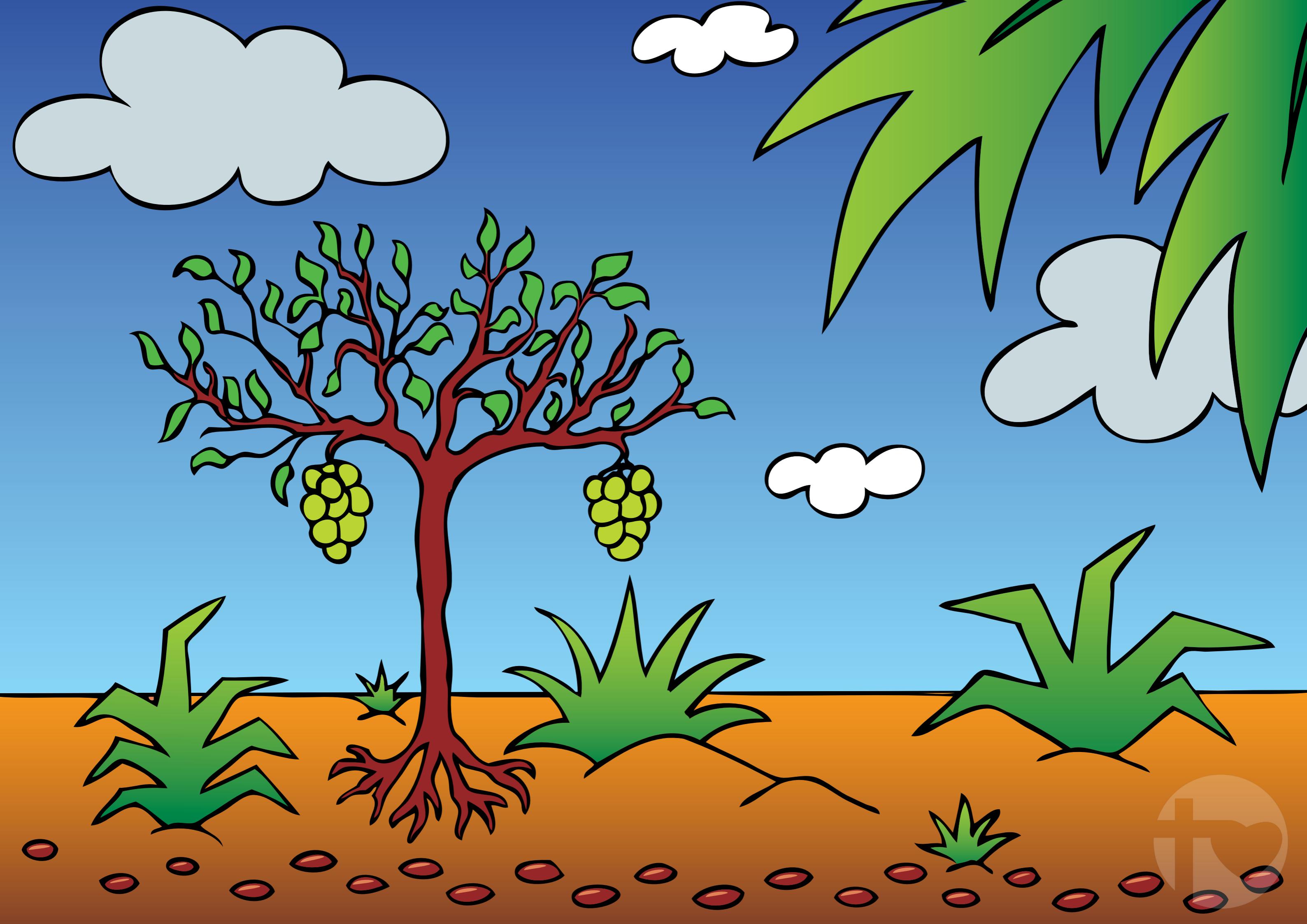

ବାଇବେଳର ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ କହୁ ବା ଗୋଟିଏ ଗୀତ ଶିଖାଥ ପାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏକୁ ଦର୍ଶଣ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ, ଫୁଲ ବା ବୀଜରୁ ଗୋଟିଏ ସୁଷ୍ଠୁ ଲତାର ଫଳ ଉପରେ ହୁଅ । ଏହା ଉଚିତରେ ଫୁଟି ବାହାରେ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପରେ, ଯୀରୁ ହେଲେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ମନରେ ଏପରି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଫଳ: ପ୍ରେମ, ଆନନ୍ଦ, ପ୍ରୁଣାନ୍ତି, ଧୀର୍ଯ୍ୟ, ଅନୁକଳ୍ପନା, ସଦ୍ଗୁଣ, ବିଶ୍ୱାସତା, କୋମଳତା ଓ ଆତ୍ମ-ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଉପରେ କରୁଥିବା ପଦିତୁ ଆତ୍ମାର ରସ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ, ଗୋଟିଏ ସୁଷ୍ଠୁ ଲତାକୁ ଉତ୍ତମ, ଉର୍ବର, ନରମ ମୃତ୍ତିକାରେ ରୋପଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପରେ, ନରମ ମୃତ୍ତିକାକୁ ଯୀରୁ କୋମଳ ଦୂଦୟ, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବନ୍ଧୁବ୍ୟକ୍ତ ଗୁହଣ କରିବାରେ ଆମ ଛାତ୍ରଙ୍କ ଓ ଶିକ୍ଷାଦାନପୋର୍ଯ୍ୟ ଆତ୍ମା ସହିତ ତୁଳନା କରନ୍ତି ।

ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ, ଏକ ସୁଷ୍ଠୁ ଲତା ଜୀବିକ ସାର ବା ଭୋଜନ ପ୍ରେୟାଜନ କରେ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପରେ, ଯୀରୁ ହେଲେ ଆମ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭୋଜନର ରସ, ପାହା ହେଲା: ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବନ୍ଧୁବ୍ୟକ୍ତ ଶୁଣିବା ଓ ପଢ଼ିବା (ବାଇବେଳ) ଓ ପରମପିତା ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଛାନ୍ତିପାରେ କାମ କରିବା ।

ବାଇବେଳର ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ କହୁ ବା ଗୋଟିଏ ଗୀତ ଶିଖାଥ ପାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏକୁ ଦର୍ଶାଏ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ, ଧୂଳିର ମେଘରୁ ଏହାର ଘୂର୍ଣ୍ଣନରୁ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତ୍ୟଧିକ ଚାପ ଅଧୀନରେ, ତାରକାର ଗଠନ ହୁଏ, ଶକ୍ତିର ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଓ ଗୋଟିଏ କେନ୍ଦ୍ର ଗଠିତ ହୁଏ । ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଚାପ ଦ୍ୱାରା ଆଲୋକର ରଣ୍ଟି ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ହୋଇପାଏ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପରେ, ଆମ ଦୃଦ୍ଧପୂର କେନ୍ଦ୍ରରୁ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେବାର କ୍ଷମତା ଆସେ । ପୀରୁ ହେଲେ ଆମ ଆଲୋକର ରସ । ଆମେ କାହିଁକି କିଛି କାମ କରୁ ଓ ଆମେ କ’ଣ ବନିପାଇ ତାହା ଆମ ଦୃଦ୍ଧପୂର ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ ଅଟେ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ, ଅତ୍ୟଧିକ ଚାପ ଅଧୀନରେ ତାରକାର ଗଠନ ହୁଏ । ଚାପ ନ ଥିଲେ ଆଲୋକ ଧିବ ନାହିଁ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପରେ, ଆମେ ନିର୍ପାତନ, ପୀଡ଼ା ଓ ଅନେକ ବିଚାର ଭୋଗ କରୁ, ତେବେ ବି ଏହା ଆମକୁ ଦୀପ୍ତିମାନ ଓ ଆନନ୍ଦିତ ହେବାକୁ ଦିଖି!

ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ, ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାର୍ଗ ନିର୍ଣ୍ଣାରଣ କରିବା ପାଇଁ ତାରକାମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାନକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପରେ, ଆମେ ପୀରୁଙ୍କ ପ୍ରତି ସୃତିତ କରୁଥିବା ତାରକାମାନଙ୍କ ପରି ଅଟେ, ଆମେ କିପରି ଜୀବନ ଯାପନ କରୁ ଓ ଆମେ କ’ଣ କହୁ ଓ କରୁ ତାହା ଦ୍ୱାରା ।

ବାଇବେଳର ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ କହୁ ବା ଗୋଟିଏ ଗୀତ ଶିଖାଅ ପାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଦ୍ୟଗ୍ନୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏକୁ ଦର୍ଶାଏ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ, ସୁଗରୀର ଜଳରେ ଅଧିକାଂଶ ମସନାନେ ରହିଛନ୍ତି, ପେଉମାନେ ବିଭିନ୍ନ ରୂପ ଓ ଆକାରର ଅଟନ୍ତି ଓ କେବେ ବି ଆଲୋକ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପରେ, ପେଉଠି ପ୍ରଗାଢ଼ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନ୍ତକାର ରହିଛି, ସେଠି ଅଧିକାଂଶ ଲୋକମାନେ ଏହି ଶୁଭ ସଂବାଦ ଶୁଣି ନାହାନ୍ତି ଯେ ପୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟର ପରମେଣ୍ଟର ଓ ସିଂ ଅନ୍ତ କାଳର ଅନ୍ତକାରରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରି ପାରିବେ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ, ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ମାଛ ଧରିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଭଲ ସମୟ ରହିଛି । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପରେ, ବିଶ୍ୱାମ କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ରହିଛି ଓ ପୀର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରତାର କରିବାର ସମୟ ରହିଛି । ସମୟ ଓ ଉତ୍ସବଗ୍ନୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ବୁଝି ପାରିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ଜଣ୍ମିଲୁ ଆଦେଶକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଓ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହେବା ଉଚିତ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ, ସୁଗରୀର ଜଳରେ ଶିକାରୀ ଜନ୍ମମାନ ରହିଛନ୍ତି ପେଉମାନେ ପାହାକିଛି ଓ ସବୁକିଛି ଗ୍ରାସ କରିବାରେ ତପୂର ଅଟନ୍ତି । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପରେ, ପୃଥିବୀରେ ସରତାନ ସମେତ ଶିକାରୀମାନ ରହିଛନ୍ତି ପେଉମାନେ ଆମ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଗ୍ରାସ କରିବାରେ ତପୂର ଅଟନ୍ତି । ପୀର୍ଣ୍ଣ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିବା ଠାରୁ ଆମକୁ ରୋକିବାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ଜଣ୍ମିଲୁ ଉପରେ ଆଶ୍ଵା ରଖିବା ଠାରୁ ଆମକୁ ରୋକିବାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ।

ବାଇବେଳର ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ କହୁ ବା ଗୋଟିଏ ଗୀତ ଶିଖାଅ ପାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏକୁ ଦର୍ଶାଇ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ରାଜତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଇଶ୍ଵର ପୂରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପରେ, ଇଶ୍ଵର ପୂରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ସ୍ଥାର୍ଥପର ଅଭିଳାଷା ଓ ଅଭିକାରର ଶକ୍ତି ଉପରେ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ, ଇଶ୍ଵର ପୂରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପୂର୍ବରୂପିଁ, ଇଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଲୋତୁସିଂହା ସବୁକିଛି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଇଶ୍ଵର ପୂରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଗନ୍ଧିନୀ ପୂର୍ବରୂପ ସିଂହ ରୋଜନ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଫଳ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପରେ, ଇଶ୍ଵର ଆମକୁ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଲୋତୁସିଂହା ସବୁକିଛି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସିଂହ ଆମକୁ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ରୋଗ ଉପରେ ପାର୍ଶ୍ଵାଙ୍କ ବିଜୟ ଓ ପଦିତ୍ତ ଆତ୍ମାର ପୂନରୁତ୍ୱାନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରାକୃତିକ ରୂପରେ ରାଜରଙ୍କର ପାରିବାରିକ ନାମ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତ୍ତୁ ଓ ପକ୍ଷପାତ କରିପାରେ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପରେ ପେବେ ଆମେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପରିବାରର ଅଂଶ ଅଟେ, ସିଂହ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ନାମ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ କମତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ସେହି ନାମ ପାହା ଅନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାମର ଉର୍ଧ୍ଵରେ, ସେହି ନାମ ହେଲା ପାର୍ଶ୍ଵ ।

ବାଇବେଳର ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ କହୁ ବା ଗୋଟିଏ ଗୀତ ଶିଖାଅ ପାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷ୍ଣୁଗୁଡ଼ିକର ଗୋଟିଏକୁ ଦର୍ଶାଏ ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଶ୍ରୟରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ପାଇଁ ପାଶୁଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଶୁଭ ସଂକାଦ ହେଲା, ବିଶ୍ଵାସ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ପାଶୁଙ୍କ ତୁମ ପରମୋଗୁର ଓ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ରୂପରେ ଗୁହଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଶ୍ରୟରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ପାଇଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ଆସା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଶୁଭ ସଂକାଦ ହେଲା, ଆସା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ପରମପିତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ପାଶୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଜାଣିବା ଦ୍ୱାରା ।

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଶ୍ରୟରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ପାଇଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୃତି ଆଜ୍ଞାନୂବର୍ତ୍ତତା ଆବଶ୍ୟକ । ଶୁଭ ସଂକାଦ ହେଲା, ଆଜ୍ଞାନୂବର୍ତ୍ତତା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେମର ନିଃଶ୍ଵର୍ତ୍ତନ ଉପହାର ଗୁହଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ।

